

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 1857 van 20 september 2007
in de zaak X / IIde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER, WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 22 juni 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 14 juni 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken X.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij en van X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Betreffende de procedure.

Bij beschikking van 6 juli 2007 wordt verzoeker opgeroepen te verschijnen op 24 juli 2007. Ter terechtzitting van 24 juli 2007 deelt verzoeker mee dat de verwerende partij nog stukken aan het dossier heeft toegevoegd die hij nog niet heeft kunnen inkijken. Verzoeker vraagt de zaak om die reden uit te stellen. De zaak wordt sine die uitgesteld. Bij beschikking van 6 augustus 2007 wordt de zaak opgeroepen op 3 september 2007. Ter terechtzitting vraagt hij voornoemde stukken uit de debatten te weren, zonder enige verdere verklaring. Dergelijke houding van verzoeker is niet ernstig.

2. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker huwt op 7 december 2006 te X met Mevrouw X, van Belgische nationaliteit. Op 9 januari 2007 dient hij een vestigingsaanvraag in als echtgenoot van een Belgische onderdaan. Er wordt op 31 januari 2007 een beslissing genomen tot voorlopig uitstel voor bijkomend onderzoek. Op 27 april 2007 wordt verzoeker in Nederland aangetroffen zonder in het bezit te zijn van geldige identiteitsdocumenten. Op 21 mei 2007 wordt door de Nederlandse autoriteiten de overname aan België gevraagd in het kader van de Verordening nr. 343/2003. Op 23 mei 2007 vindt de overdracht van verzoeker plaats. Uit het "Verslag van samenwoning of van gezamenlijke vestiging" van 27 mei 2007 blijkt dat verzoeker niet aangetroffen werd in de woning, waardoor de relatie tussen beide echtgenoten niet gecontroleerd kon worden. Op 15 juni 2007 wordt aan verzoeker een beslissing tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het K.B. van 27/04/2007 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 09/01/2007 door X (naam en voornamen) geboren te Béni Bouayach op 15/08/1974 onderdaan van Marokko geweigerd. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 dagen."

"motivering in feite: In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten. De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Uit het relatieverslag dd. 27/05/2007 van de politie van X blijkt dat de relatie tussen beide echtgenoten niet gecontroleerd kon worden daar betrokkene zich in de gevangenis in Nederland bevond."

*"motivering in rechte: artikel 40 §6 wet 15.12.1980
artikel 49/61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door K.B. 7.11.1988,
K.B. 12.6.1989 en K.B. 27/04/2007"*

3. Onderzoek van het beroep.

3.1.1. In een eerste middel werpt verzoeker een schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betoogt dat hij "... in 1994 de Nederlandse Strafwet (overtrad). Verzoeker werd dan veroordeeld en in 1997 voor een periode van 10 jaar in Nederland ongewenst verklaard.", "Op 28 maart 2007 ging verzoeker zijn ouders in Nederland bezoeken. Hij werd toen administratief gecontroleerd en in vreemdelingenbewaring genomen, daar nog ongewenst in Nederland. Tot 13 juni 2007 vertoefde verzoeker in Vreemdelingenbewaring in Nederland. De politie te X stelde een relatieverslag op tijdens de detentieperiode van verzoeker.", "Uiteraard is het een materieel feit dat verzoeker niet aan te treffen was daar opgehouden in de gevangenis te Nederland. Dit was echter geen onbekend feit voor de politie. Men had het relatieverslag kunnen maken na de invrijheidstelling (13.6.07) van verzoeker."

3.1.2. Verzoeker dient op 9 januari 2007 een vestigingsaanvraag in. Hij stelt zelf dat hij voor een periode van 10 jaar het verbod heeft gekregen om op het Nederlandse grondgebied te komen, en dat "In 1994 verzoeker de Nederlandse Strafwet, cq vechtpartij (overtrad)". Op 28 maart 2007 begeeft verzoeker zich naar Nederland, zonder geldige identiteitsdocumenten, waarbij hij wetens en willens de vernoemde voorwaarde gekoppeld aan zijn veroordeling overtreedt. Van een vreemdeling die een aanvraag tot vestiging indient mag verwacht worden dat hij, in afwachting van het opstellen van het relatieverslag, in België blijft. In casu mocht van verzoeker worden verwacht dat hij niet

naar Nederland ging omdat hij wist dat hij het verbod had gekregen om gedurende 10 jaar op het Nederlandse grondgebied te komen. Het niet kunnen vaststellen van de gezinscel door de politie is derhalve het gevolg van het eigengereid handelen van verzoeker. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de minister van Binnenlandse Zaken op kennelijk onredelijke wijze tot de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten heeft besloten. Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker betoogt dat "... De bestreden beslissing het voorbeeld (is) van een stereotiep, geijkte- en gestandaardiseerde motivering. Een individuele benadering van het specifieke geval is hier volstrekt niet merkbaar. Nergens worden de eigen specifieke kenmerken die het dossier van verzoeker bevatten, aangehaald".

3.2.2. Verzoeker laat na uiteen te zetten waarom de bestreden beslissing stereotiep, geijkt en gestandaardiseerd is, waarom een individuele benadering niet merkbaar is, en welke specifieke elementen in de bestreden beslissing ontbreken. Een middel dat op zulk een summiere wijze ontwikkeld is laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toe haar wettigheidscontrole uit te oefenen. Het tweede middel is onontvankelijk.

4. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en zeven door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BAEKELANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BAEKELANDT.

M. MILOJKOWIC.